

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av miljöskyddslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Propositionen gäller de nationella lagstiftningsåtgärder som förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser. Dessutom genomförs Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar till den del det i förordningen förutsätts bestämmelser om på följder av brott mot förordningen.

Det föreslås att miljöskyddslagen ska ändras på så sätt att Finlands miljöcentral blir behörig myndighet i ärenden som gäller fluorerade växthusgaser. Bestämmelsen om behörighet för personal som utför underhåll på anläggningar som innehåller kylmedier eller lösningsmedel och på släcknings- och brandbekämpningsanläggningar med sådant innehåll föreslås bli kompletterad så att den gäller alla fluorerade växthusgaser (fluorkolväten, perfluorkarboner och svavelhexafluorid), brancher och tillämpningar som avses i EG-förordningen. I lagen föreslås bestämmelser

om myndigheternas skyldighet att föra register över behörigheten för personer eller verksamhetsutövare som installerar eller utför underhåll eller service på anläggningar som innehåller fluorerade växthusgaser och för personer eller verksamhetsutövare som hanterar ämnen som används i sådana anläggningar eller system, eller som sköter avfallshanteringen för sådana anläggningar. Dessutom föreslås det en bestämmelse om påvisande av behörighet genom certifikat som utfärdats i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Miljöskyddslagens bestämmelser om tillsyn och förvaltnings tvång föreslås bli kompletterade så att de även gäller tillsyn enligt EG-förordningen om vissa fluorerade växthusgaser. Det föreslås vidare att straffbestämmelserna i miljöskyddslagen ska ändras så att det blir straffbart att bryta mot båda EG-förordningarna.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
MOTIVERING	3
1 Nuläge	3
1.1 Fluorerade växthusgaser och regleringen av dem i EU	3
1.2 Lagstiftning och praxis i Finland i fråga om fluorerade växthusgaser	5
1.3 Användningen av fluorerade växthusgaser i Finland	5
1.4 Regleringen i EU av insamling och registrering av utsläppsdata	6
1.5 Insamling och registrering av utsläppsdata i Finland	6
2 Föreslagna ändringar	7
3 Propositionens konsekvenser	12
3.1 Organisatoriska konsekvenser	12
3.2 Ekonomiska konsekvenser	13
3.3 Konsekvenser för miljön	13
4 Beredningen av propositionen	13
5 Ikraftträdande	13
6 Lagstiftningsordning	14
LAGFÖRSLAG	15
PARALELLTEXT	20

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Fluorerade växthusgaser och regleringen av dem i EU

Fluorerade växthusgaser (nedan F-gaser) bidrar till klimatförändringen, och därför övervakas utsläppen av vissa F-gaser genom Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (FördrS 13/2005, nedan Kyotoprotokollet).

Utsläppen av F-gaser inom Europeiska gemenskapen var ca 65 miljoner ton koldioxidequivaler 1995, dvs. två procent av den totala mängden växthusgasutsläpp i gemenskapen. Med F-gaser avses fluorkolväten, perfluorkarboner (perfluorkolväten) och svavelhexafluorid. Fluorkolväten, dvs. HFC-föreningar, används i huvudsak som kylmedier, som lösningsmedel för rengöring och som drivgas för aerosoler och cellplaster. Perfluorkarboner, dvs. PFC-föreningar, används som process- och rengöringsgaser vid tillverkningen av halvledare. Svavelhexafluorid, dvs. SF₆-föreningar, används för högspänningsbrytare och vid pressgjutning av magnesium. Man har bedömt att utsläppen av F-gaser i Europeiska gemenskapen kommer att öka till ca 98 miljoner ton koldioxidekvivalenter före 2010, om inga begränsningar införs. Detta utgör 2–4 procent av den förutspådda totala mängden växthusgasutsläpp.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser, nedan F-gasförordningen, antogs den 17 maj 2006 och trädde i kraft den 4 juli 2006. Största delen av förordningen har tillämpats från och med den 4 juli 2007. Beslutet om de åtaganden som man senast den 4 juli 2007 skulle besluta om i ett kommittéförfarande enligt förordningen kunde fattas först i slutet av 2007. Åtagandena gäller t.ex. minimibehörighetskrav för personal och

företag, sedvanliga kontrollkrav för anläggningarna, rapporteringsskyldighet och utformning av märkningen av utrustning och produkter.

Förordningen gäller de F-gaser som nämns i Kyotoprotokollet, dvs. HFC- och PFC-föreningar samt SF₆. I förordningen finns bestämmelser om skyldigheten att kontrollera utrustning, skyldigheten att återvinna F-gaser för att säkerställa deras återanvändning, regenerering eller destruktion, minimibehörighetskraven för personal och företag, rapporteringsskyldigheten, skyldigheten att märka utrustning och produkter samt begränsningarna av och förbuden mot användning av F-gaser i vissa industriella processer och för vissa användningsändamål, t.ex. för bildäck och skor.

Stationär kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning samt stationära brandskyddssystem ska regelbundet kontrolleras för läckage. Anläggningar som innehåller minst 3 kilogram F-gaser ska kontrolleras en gång om året, anläggningar som innehåller minst 30 kilogram en gång var sjätte månad och anläggningar som innehåller minst 300 kilogram en gång var tredje månad. Tiden mellan kontrollerna kan förlängas till det dubbla om ett system för upptäckt av läckage är installerat. Ett system för upptäckt av läckage är obligatoriskt för anläggningar som innehåller över 300 kilogram F-gaser. Kontrollskyldigheten gäller inte utrustning med hermetiskt slutna system som innehåller mindre än 6 kilogram F-gaser. Anläggningarna ska kontrolleras inom en månad efter det att ett läckage har åtgärdats för att säkerställa åtgärdernas effektivitet. Kontrollskyldigheten trädde i kraft den 4 juli 2007. Sedvanliga kontrollkrav för anläggningarna utfärdades i december 2007 genom kommissionens förordning (EG) nr 1497/2007 när det gäller brandskyddssystem och genom kommissionens förordning (EG) nr

1516/2007 när det gäller kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning.

F-gaser som ingår i följande utrustning ska tas till vara för återanvändning, regenerering eller destruktion: kylkretsar i kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning, utrustning som innehåller lösningsmedel baserade på F-gaser, brandskyddssystem och brandsläckare samt högspanningsbrytare. Även F-gaser som ingår i andra produkter och annan utrustning, inklusive rörlig utrustning, ska tas till vara för återanvändning, regenerering eller destruktion. Denna skyldighet gäller inte utrustning som är avsedd för militära ändamål.

I kommittéförfarandet beslutade man om minimibehörighetskrav för personal som installerar, underhåller, utför service på eller kontrollerar de anläggningar som avses i förordningen eller personal som återvinner F-gaserna i anläggningarna. Kraven gäller all personal som utför dessa uppgifter. Minimibehörighetskrav meddelades även för företag inom branschen för kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning och branschen för brandskyddssystem. Medlemsländerna ska anpassa sina nuvarande system till gemenskapens krav och börja tillämpa dessa senast den 4 juli 2008. Medlemsländerna ska erkänna certifikat som utfärdats i andra medlemsstater och får inte begränsa friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten av skäl som hänför sig till certifikat som utfärdats i en annan medlemsstat. Från och med den 4 juli 2009 får företag som kontrollerar utrustning och återvinner F-gaser ta emot F-gaser endast om personalen har den behörighet som krävs.

Minimibehörighetskrav för personalen utfärdades i april 2008 genom följande förordningar av kommissionen: (EG) nr 303/2008 i fråga om branschen för kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning, (EG) nr 304/2008 i fråga om branschen för brandskyddssystem, (EG) nr 305/2008 i fråga om branschen för högspanningsbrytare, (EG) nr 306/2008 i fråga om branschen för hantering av utrustning som innehåller lösningsmedel och (EG) nr 307/2008 i fråga om branschen för luftkonditioneringsystem i motorfordon. Eftersom kommissionens förordningar antogs senare än det som var den ursprungliga

tidtabellen, har medlemsländerna fått förlängd tid att genomföra behörighetskraven. Personer och företag som har verkat före den 4 juli 2008 får beroende på bransch 1–3 år extra tid att uppfylla behörighetskraven. Till dess kan de verka med ett temporärt certifikat.

Rapporteringskyldigheten gäller företag som producerar eller till Europeiska unionen importerar eller från Europeiska unionen exporterar minst ett ton F-gaser per kalenderår. Uppgifterna ska årligen lämnas till kommissionen och den behöriga myndigheten i medlemslandet i fråga. Den första rapporten skulle ges senast den 31 mars 2008 och gälla 2007 års uppgifter. Uppgifter ska lämnas om den totala produktionen och mängden F-gaser som importerats till eller exporterats från gemenskapen eller som släppts ut på marknaden, inklusive återanvända, regenererade eller destruerade F-gaser. De viktigaste användningskategorierna, t.ex. mobila luftkonditioneringsanläggningar och kylutrustning, där ämnet i fråga sannolikt används ska dessutom anges. I december 2007 antogs kommissionens förordning (EG) nr 1493/2007 om formatet på rapporten.

Kravet i fråga om märkning gäller kyl- och luftkonditioneringsprodukter och luftkonditioneringsanläggningar, värmepumpar, brandskyddssystem, brandsläckare och högspanningsbrytare som innehåller F-gaser samt behållare för F-gaser. De produkter och den utrustning som anges ovan samt behållare för F-gaser får inte släppas ut på marknaden såvida inte det kemiska namnet på F-gaserna har identifierats genom märkning. Märkningen ska tydligt ange att produkten eller utrustningen innehåller F-gaser, och detta ska tydligt och outplånligt anges på produkten eller utrustningen. I december 2007 antogs kommissionens förordning (EG) nr 1494/2007 om utformningen av märkningen.

Användningen av F-gaser ska begränsas vid pressgjutning av magnesium, och användning ska förbjudas t.ex. i däck, engångsbehållare, fönster, skor samt aerosolbehållare avsedda som skämtartiklar eller för dekorativa ändamål. Största delen av förbuden mot användning av F-gaser trädde i kraft den 4 juli 2007.

Bestämmelser om de sanktioner som ska gälla vid överträdelse av förordningen ska antas på det nationella planet. Sanktionerna måste vara effektiva, proportionella och avskräckande.

1.2 Lagstiftning och praxis i Finland i fråga om fluorerade växthusgaser

I 108 a § i miljöskyddslagen (86/2000) föreskrivs om behörighetskraven för personal som utför underhåll på anläggningar som innehåller fluorkolväten och ämnen som bryter ned ozonskiktet och för personal som sköter avfallshanteringen för sådana anläggningar. Genom förordning av statsrådet går det dessutom att föreskriva om skyldighet att ta till vara fluorkolväten. Närmare bestämmelser om behörighetskraven ingår i statsrådets förordning om underhåll av anläggningar som innehåller ämnen som bryter ned ozonskiktet samt vissa fluorkolväten samt om behörighetskrav för personer som utför underhåll på och avfallshantering för sådana anläggningar (1187/2001, ändr. 1239/2003), nedan behörighetsförordningen. I behörighetsförordningen anges de krav som ställs på dem som installerar och utför underhåll på kylanläggningar, släcknings- och brandbekämpningsanläggningar samt kylanläggningar i transportmedel och arbetsmaskiner, och dessutom de krav som ställs på avfallshanterings- och återvinningsbranschen. Behörighetskraven gäller inte anläggningar som innehåller svavelhexafluorid. De gällande bestämmelserna motsvarar inte helt och hållet de minimi-behörighetskrav för personal och företag som anges i F-gasförordningen.

När F-gaser och anläggningar som innehåller F-gaser utgör avfall omfattas de av avfallslagen (1072/1993) och av närmare bestämmelser som utfärdats med stöd av den, t.ex. statsrådets beslut om avstjälningsplatser (861/1997) och statsrådets förordning om avfallsförbränning (362/2003). På gränsöverskridande avfallstransporter ska Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall tillämpas. På elektriska och elektroniska produkter som innehåller F-gaser ska statsrådets

förordning om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (852/2004) tillämpas.

Enligt miljöministeriets förordning om en förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall (1129/2001) ska HFC- och PFC-föreningar liksom även elektriska och elektroniska produkter som innehåller sådana klassificeras som problemavfall. På dem ska lagstiftningen om behandling och transport av problemavfall tillämpas. Bestämmelser om förpackning och märkning av problemavfall, t.ex. om det transportdokument som ska följa med vid transporter, har utfärdats separat genom statsrådets beslut om uppgifter som skall lämnas om problemavfall samt om förpackning och märkning av problemavfall (659/1996). Enligt statsrådets beslut om avstjälningsplatser får problemavfall endast deponeras på särskilda avstjälningsplatser som är planerade för problemavfall.

Kemikalielagen (744/1989) föreskriver om skyldighet att märka miljöfarliga kemikalier och att utarbeta ett skyddsinformationsblad för dessa kemikalier och de preparat där de ingår. Lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005) ska tillämpas vid tillverkning, användning, upplagring och hantering av miljöfarliga kemikalier. Beroende på verksamhetens art och omfattning förutsätter industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier antingen anmälan till räddningsmyndigheterna eller ansökan om tillstånd hos säkerhetsteknikcentralen.

En ändring av strafflagen i fråga om F-gaser har av lagtekniska skäl behandlats i samband med propositionen om ändring av avfallslagen och av 48 kap. 1 § i strafflagen (RP 30/2007 rd). På så sätt kunde man undvika att samma bestämmelse måste ändras flera gånger på kort tid. Ändringen av strafflagen (748/2007) trädde i kraft den 12 juli 2007.

1.3 Användningen av fluorerade växthusgaser i Finland

I Finland används F-gaser närmast som kylmedium i kyl- och luftkonditionerings-

anläggningar och värmepumpar och i liten grad även i aerosoler, fogs-kum, cellplaster och elöverförings- och släckningsanläggningar. Många av de produkter vars användning begränsas genom EG:s F-gasförordning används eller tillverkas inte längre i Finland. I samband med genomförandet av förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, nedan ozonförordningen, utvidgades kraven på behörighet för personalen när det gäller kontroll av anläggningar, tillvaratagande av ämnen och hantering av avfall till att även gälla personal som hanterar HFC- och PFC-föreningar.

1.4 Regleringen i EU av insamling och registrering av utsläppsdata

Insamlingen av uppgifter om utsläpp till luft och vatten har tidigare baserat sig på Europeiska unionens kommissions beslut av den 17 juli 2000 om upprättandet av ett europeiskt register över förorenande utsläpp (EPER) i enlighet med artikel 15 i rådets direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, nedan EPER-beslutet. Hittills har uppgifter om utsläppen samlats in för åren 2001 och 2004.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG, nedan EPRTTR-förordningen, antogs den 18 januari 2006 och trädde i kraft den 24 februari 2006. Enligt EPRTTR-förordningen ska kommissionen se till att det europeiska registrets uppgifter om utsläpp och överföringar av föroreningar offentliggörs såväl sammanlagt som separat.

Vid varje industrienhet som omfattas av EPRTTR-förordningen ska verksamhetsutövaren lämna en rapport till den behöriga myndigheten om sådana utsläpp till luft, vatten och mark som ligger över tröskelvärden och dessutom ange om uppgifterna bygger på mätning, beräkning eller uppskattning. Verksamhetsutövaren ska vidare rapportera om borttransport av farligt avfall i större mängder än två ton per år eller av annat avfall i

större mängder än 2 000 ton per år. Avfallet ska i rapporten anges med bokstaven R eller D beroende på om det är avsett för återvinning (Recovery) eller bortskaffande (Disposal). Om det är fråga om en gränsöverskridande transport av farligt avfall ska verksamhetsutövaren ange namn på och adress till den som ska återvinna eller bortskaffa avfallet och var detta faktiskt ska ske. Dessutom ska det rapporteras om de föroreningar som omfattas av förordningen transporteras bort i avloppsvatten avsett för avloppsrening.

Medlemsstaterna ska fastställa ett datum då verksamhetsutövarna ska lämna uppgifterna till den behöriga myndigheten. Medlemsstaterna ska granska uppgifterna och i enlighet med förordningen på elektronisk väg lämna dem till kommissionen inom den tid som anges i förordningen.

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om påföljder för överträdelser av bestämmelserna i EPRTTR-förordningen och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att bestämmelserna genomförs. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

1.5 Insamling och registrering av utsläppsdata i Finland

Anläggningarna ska på elektronisk väg sända den regionala miljöcentralen de uppgifter som EPER-beslutet kräver om utsläpp som leds ut från anläggningarna till luften och vattnet. Vid miljöcentralerna ska de tjänstemän som ansvarar för tillsynen över dessa anläggningar granska uppgifterna innan de förs in i datasystemet för miljövårdsinformation. Enligt 27 § i miljöskyddslagen upprätthåller de regionala miljöcentralerna och Finlands miljöcentral datasystemet för miljövårdsinformation. Enligt lagens 16 § kan det genom förordning av statsrådet, för genomförande av Europeiska gemenskapens rättsakter, utfärdas bestämmelser om verksamhetsutövarns skyldighet att till en myndighet som anges genom förordning ge information om de kemikalier som används inom verksamhet som medför risk för förorening av miljön, om de utsläpp och det avfall som uppkommer samt om det avfall som tagits emot.

Uppgifterna om anläggningarnas utsläpp ska sändas till kommissionen på elektronisk väg.

2 Föreslagna ändringar

15 och 22 §. Ämnen, preparat och produkter samt Tillsynsmyndigheter. Det föreslås att hänvisningarna i 15 § 2 mom. och 22 § 2 mom. till produktsäkerhetslagen ändras till att gälla lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004). Produktsäkerhetslagen har nämligen upphävts och ersatts med den lagen.

20 §. Statliga myndigheter. Enligt förslaget ska 3 mom. kompletteras med en bestämmelse om att Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt F-gasförordningen. Finlands miljöcentral sköter redan nu uppgifter som gäller F-gaser och som har samband med rapporteringen i anslutning till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar. Dessutom används F-gaser inom flera användningsområden till att ersätta ämnen som bryter ned ozonskiktet. Detta betyder att de verksamhetsområden och uppgifter som anges i förordningen har nära anknytning till ozonförordningen, och Finlands miljöcentral är redan behörig myndighet enligt den förordningen. Den behöriga myndigheten har rätt att få uppgifter ur registren över kontroll av utrustningen. Den samlar också in information om mängden F-gaser som tillverkats, importerats och exporterats, om gasmängden överstiger ett ton. Dessutom deltar den tillsammans med kommissionen och de övriga medlemsländerna i utarbetandet av instruktioner för genomförandet av F-gasförordningen och i uppföljningen av genomförandet. Den behöriga myndighetens uppgifter anges i artiklarna 3.6, 3.7, 5.1, 6.1, 6.2, 7.3 och 12.1 i F-gasförordningen.

22 §. Tillsynsmyndigheter. Det föreslås att man i 2 mom. stryker arbetarskyddsmyndigheterna från de tillsynsmyndigheter som övervakar iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i den gällande 108 a §, eftersom det inte ingår i arbetarskyddsmyndigheternas normala uppgifter att

sköta sådana tillsynsuppgifter som avses i förordningen. Myndigheterna för livsmedelstillsyn föreslås bli införda bland dem som övervakar iakttagandet av den förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av 108 d §, eftersom tillsynen över livsmedel genom livsmedelslagen (23/2006) har överförts från hälsoskyddsmyndigheterna till de myndigheter som har hand om den kommunala livsmedelstillsynen. Det föreslås att hälsoskyddsmyndigheterna behåller sina tillsynsuppgifter t.ex. när det gäller tillsynen över stationära luftkonditioneringsanläggningar som används för ventilationen i byggnader. De tillsynsmyndigheter som anges i miljöskyddslagen ska enligt förslaget fortfarande utöva den allmänna tillsynen.

87 §. Beslut om förbud eller åläggande som gäller ämnen, preparat, produkter, anläggningar och maskiner. Enligt de föreslagna bestämmelserna ska Finlands miljöcentral få rätt att utöva förvaltningsstväng vid övervakningen av att F-gasförordningen iakttas. Detta sker genom att en hänvisning till förordningen införs i 3 mom. Bestämmelsen motsvarar de bestämmelser som infördes vid genomförandet av ozonförordningen.

97 a §. Sökande av ändring i vissa fall. I 1 mom. föreslås det en sådan ändring att ett besvär förfarande enligt förvaltningsprocesslagen införs i fråga om säkerhetsteknikcentralens beslut med stöd av 108 c § att utfärda eller återkalla ett certifikat. Paragrafen föreslås bli utökad med nya 3—5 mom. om sökande av ändring i fråga om den bedömning av behörigheten som avses i 108 a §.

Enligt det föreslagna nya 3 mom. kan en studerande som är missnöjd med bedömningen av den behörighet inom branschen för kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsanläggningar som har visats i enlighet med 108 a § i en fristående examen skriftligen söka ändring i bedömningen hos en examenskommission så som anges i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998). Enligt 16 § 1 mom. i den sistnämnda lagen tillämpas dessutom bestämmelser i lagen om yrkesutbildning (630/1998) i vissa fall på utbildning och examina enligt lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning. Enligt 16 § 1 mom. 6 a-punkten (sådan den lyder i lag 602/2005)

ska bestämmelserna om rättelse av bedömningen i 25 c § i lagen om yrkesutbildning tillämpas också på rättelse av bedömningen av en fristående examen eller en del av den, men beslut i frågan fattas av en examenskommission som avses i lag 631/1998. Enligt 6 punkten i samma moment ska bestämmelserna om ändringssökande i 44 § i lagen om yrkesutbildning också tillämpas på beslut enligt lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning.

Det nya 4 mom. ska enligt förslaget innehålla bestämmelser om sökande av ändring i bedömningen av behörighet som har visats i en yrkesinriktad grundexamen som baserar sig på en läroplan. Ändring ska sökas så som anges i lagen om yrkesutbildning (630/1998). Enligt 25 c § i den lagen (sådan den lyder i lag 601/2005) kan en studerande som är missnöjd med bedömningen av en studie-, yrkesprovs- eller examensprestation muntligen eller skriftligen begära rättelse hos rektor eller hos den lärare som bedömt prestationen eller hos någon annan person som fattat beslut om bedömningen. Begäran om rättelse ska göras inom 14 dagar från den tidpunkt då den studerande har haft möjlighet att få veta resultaten av bedömningen samt hur bedömningsgrunderna har tillämpats på honom eller henne. En studerande som är missnöjd med detta beslut har dessutom rätt att skriftligen söka rättelse hos en examenskommission inom 14 dagar. Om beslutet uppenbart är felaktigt kan examenskommissionen bestämma att ny bedömning ska företas. Utgående från de ovan nämnda bestämmelserna om ändringssökande får ändring av ett sådant beslut inte heller sökas genom besvär. Utformningen av bestämmelserna om ändringssökande (44 § 5 mom. i lag 630/1998, sådant det lyder i lag 601/2005) är emellertid problematisk så till vida att det i besvärsförbudet hänvisas uttryckligen bara till 25 § i lagen om yrkesutbildning och alltså inte till lagens 25 c §. Bestämmelserna i 25 c § i lagen om yrkesutbildning ingår dock i en helhet som hänger samman med lagens 25 §, och i 631/1998 finns i övrigt en tydlig hänvisning just till 25 §. Med beaktande av detta vållar besvärsförbudets räckvidd knappast några tolkningsproblem, trots att hänvisningen i besvärsförbudet inte har preciserats när bestämmelserna om ändringssökande i övrigt har ändrats.

Inom branscherna för släckningsanläggningar, högspänningsbrytare och luftkonditioneringsanläggningar i motorfordon liksom även inom branschen för anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på F-gaser ska enligt det föreslagna nya 5 mom. rättelse av en bedömning av behörigheten som en instans med tillräcklig sakkunskap har gjort sökas hos den som fattat beslutet. Till beslutet ska anvisningar om rättelseyrkande fogas. Rättelse ska sökas skriftligen inom 14 dagar från delfåendet av beslutet. Ändring i ett beslut att avslå ett rättelseyrkande ska enligt förslaget sökas i enlighet med förvaltningsprocesslagen. Det föreslås vidare att ändring i förvaltningsdomstolens beslut ska få sökas hos högsta förvaltningsdomstolen bara om denna beviljar besvärstillstånd. Med tanke på ärendets innebörd och betydelse och det faktum att det inte är fråga om ett besvärsförbud, kan detta ses som en ringa avvikelse från besvärsrättens ställning som huvudregel.

108 a §. *Bevis på behörighet för dem som hanterar ämnen som bryter ned ozonskiktet och vissa fluorerade växthusgaser.* Det föreslås att denna paragraf skrivs om helt och hållet. Rubriken för den utvidgas till att omfatta också F-gaser och preciseras samtidigt till att gälla bevis på behörighet.

Paragrafens 1 mom. föreslås gälla behörighetskraven för de personer och verksamhetsutövare som hanterar ämnen som avses i ozonförordningen och F-gas-förordningen, eller som installerar eller utför underhåll eller service på anläggningar eller system som innehåller sådana ämnen, eller som sköter avfallshanteringen för sådana anläggningar eller system. Inom branschen för högspänningsbrytare ska behörighetskraven gälla dem som tar till vara F-gaser från anläggningar med en effekt på mer än 1 000 volt. Behörighetskraven för personer som hanterar anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på fluorerade växthusgaser avses gälla dem som tar till vara F-gaser från anläggningarna. Den personal som ska hårdlöda, mjuklöda, svetsa eller utföra andra liknande service- och underhållsarbeten på anläggningar som innehåller F-gaser behöver inte visa sin behörighet på det sätt som anges i denna lag eller i en statsrådsförordning som

utfärdas med stöd av den. För deras del räcker det att åtgärderna övervakas av personal som skaffat sig behörighet för hantering av F-gaser.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs att en person ska visa sin behörighet enligt förpliktelserna i ozonförordningen eller F-gasförordningen. Eftersom behörighetskraven i F-gasförordningen omfattar flera olika branscher som redan har gällande förfaranden för att visa behörighet, föreslås det att kraven för hantering av F-gaser till stora delar ska införas i det nuvarande systemet för bedömning av människors behörighet. Behörigheten ska beroende på bransch bedömas av examenskommissionerna inom systemet med fristående examina, dem som ordnar läro-plansbaserad utbildning inom branschen, läroanstalterna inom branschen, företag som har hand om certifieringen av personer eller andra instanser med tillräcklig sakkunskap. En persons behörighet ska bedömas vid prov som bedömaren ordnar. Praktiska färdigheter ska kunna bedömas också på arbetsplatsen under övervakning av en behörig person. Ett betyg ska utfärdas över bedömningen.

I lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998) föreskrivs närmare om examenskommissionerna. De finns i anslutning till utbildningsstyrelsen, och deras medlemmar handlar under tjänsteansvar. Fristående examina som lämpar sig för branschen för kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsanläggningar är för närvarande yrkesexamen för kylmontör, specialyrkesexamen för kylmästare, grundexamen inom husteknik, yrkesexamen för installatör av hushållsmaskiner och yrkesexamen för värmeanläggningsinstallatör. I fråga om de tre förstnämnda examina är det examenskommissionen för kyltekniska branschen som ansvarar för ordnandet av och tillsynen över fristående examina inom dessa branscher. Examenskommissionen för installatör av hushållsmaskiner och examenskommissionen för värmeanläggningsinstallatör ordnar och ansvarar för examina inom sina respektive branscher. Enligt förordningen om yrkesutbildning (811/1998) ska det material som ligger till grund för bedömningen av en studerande sparas minst sex månader efter det att vitsord har givits. Detta gäller inte fristående examina. Behörighetskraven i F-

gasförordningen föreslås bli införda i de nuvarande examina.

Inom branschen för släckningsanläggningar ska bedömningen av behörighet enligt förslaget skötas av företag som har hand om certifieringen av personer. Inspecta Sertifiointi Oy har t.ex. redan nu hand om examina för och certifiering av personer som arbetar med släckningsanläggningar. På certifieringarna tillämpas Inspecta Sertifiointi Oy:s kvalitetshandbok och dessutom kraven enligt standard ISO/EN 17024 för personcertifiering. Certifieringsfunktionerna övervakas av en stödgrupp och en certifieringsnämnd. För planeringen av examina och granskningen av resultaten finns en separat examenskommission. De nuvarande kraven kunde kompletteras så att de uppfyller kraven i F-gasförordningen och den genomförandeförordning som kommissionen har antagit med stöd av den.

Enligt förslaget ska den som arbetar inom branschen för högspänningsbrytare visa sin behörighet vid prov ordnat av en instans med tillräcklig sakkunskap. Som instanser med tillräcklig sakkunskap räknas sådana importörer av anläggningar eller utrustning och sådana läroanstalter inom branschen som har tillräcklig sakkunskap och den utrustning som behövs för att bedöma behörigheten. Det är inte många som arbetar inom denna bransch, så den utbildning som en importör ordnar lämpar sig för branschen förutsatt att den uppfyller kraven enligt F-gasförordningen. Alternativt kan en läroanstalt inom branschen ordna en specialkurs för att uppfylla behörighetskraven. Inom branschen för luft-konditioneringsanläggningar i motorfordon ska behörigheten bedömas av antingen importörerna eller läroanstalterna. Dessa ger redan nu utbildning inom branschen. Den som tar till vara F-gaser från anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på fluorerade växthusgaser ska enligt förslaget visa sin behörighet vid prov ordnat av en sådan instans med tillräcklig sakkunskap som Finlands miljöcentral har godkänt. Anläggningar som behörighetskraven ska tillämpas på finns t.ex. inom elektronikindustrin, ögonkirurgin och laboratorier för forskning inom fysik. Sådana anläggningar finns veterligen inte i Finland just nu, men de

kan komma att användas också här i framtiden. Därför måste man förbereda sig genom att utfärda bestämmelser om personers behörighet och bevis för den.

Som instanser med tillräcklig sakkunskap räknas anläggningar och enheter vars kvalitetssystem omfattar de krav som F-gasförordningen ställer. Vid fullgörandet av offentliga förvaltningsuppgifter som avses i denna lag ska personalen vid en instans med tillräcklig sakkunskap handla under tjänsteansvar och iakttäta lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), förvaltningslagen (434/2003) och språklagen (423/2003).

Säkerhetsteknikcentralen och Finlands miljöcentral ska kunna återkalla sitt godkännande att ordna prov för bedömning av personers behörighet, om den som ordnar proven inte längre är verksam inom branschen eller av någon annan orsak inte längre uppfyller villkoren för ett godkännande. Villkoren för ett godkännande uppfylls inte längre om den som ordnar proven t.ex. inte längre har behörig personal eller de anläggningar och redskap som behövs för att ordna proven. I kommissionens förordningar föreskrivs närmare om villkoren.

108 b §. Ansvarig för verksamheten samt anläggningar. I denna paragraf föreslås det en bestämmelse om att utse ansvariga och om de anläggningar som behövs för verksamheten. En verksamhetsutövare som hanterar ämnen som avses i förordningarna eller som utför installationer, underhåll eller service eller sköter avfallshantering i anslutning till sådana ämnen ska enligt förslaget utse en ansvarig som verkar inom företaget och som har den behörighet som avses i 108 a § 1 mom. Andra personer som installerar, utför underhåll eller service på eller hanterar sådana anläggningar och ämnen ska övervakas av den ansvarige. Den person som utses ska vara i huvudsaklig anställning hos verksamhetsutövaren. Enligt förslaget ska verksamhetsutövaren dessutom ha tillräcklig utrustning för verksamheten. Närmare bestämmelser om detta kan utfärdas genom förordning. Eftersom F-gasförordningen inte kräver att verksamhetsutövare som hanterar högsöp-

ningsbrytare eller anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på fluorerade växthusgaser utser en ansvarig, ska bestämmelsen enligt förslaget inte tillämpas på dessa verksamhetsutövare till ovan nämnda delar.

108 c §. Anmälan för verifiering av behörigheten och verifiering av behörigheten. I denna paragraf föreskrivs att en person ska göra en anmälan till säkerhetsteknikcentralen om att han eller hon har visat sin behörighet. Säkerhetsteknikcentralen ska utfärda ett certifikat för den som uppfyller behörighetskraven. Även verksamhetsutövare ska göra en anmälan om sin verksamhet till säkerhetsteknikcentralen. Detta ska dock inte gälla verksamhetsutövare inom branschen för högsöpningsbrytare eller verksamhetsutövare som hanterar anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på fluorerade växthusgaser, eftersom behörighetskraven i F-gasförordningen inte gäller företag inom dessa branscher. I behörighetsförordningen finns redan bestämmelser om behörighetskrav och anmälningsförfarande när det gäller företag inom branschen för luftkonditioneringsanläggningar i motorfordon, så det föreslås att de gällande kraven fortfarande ska vara i kraft även om de inte är en förutsättning för verkställigheten av F-gasförordningen.

Säkerhetsteknikcentralen ska utfärda ett certifikat för den verksamhetsutövare som uppfyller behörighetskraven enligt F-gasförordningen. Om en person eller verksamhetsutövare inte längre uppfyller behörighetskraven ska säkerhetsteknikcentralen kunna återkalla certifikatet. Innan certifikatet återkallas ska personen eller verksamhetsutövaren ges möjlighet att avhjälpa bristen, om den inte är så väsentlig att den inte kan avhjälpas inom en skälig tid. Det är fråga om en väsentlig brist t.ex. när en verksamhetsutövare inte har personal som uppfyller behörighetskraven eller de arbetsredskap som krävs. Som skälig tid kan man räkna tre månader. Säkerhetsteknikcentralen sköter med stöd av behörighetsförordningen redan nu uppgifter som gäller F-gaser inom mottagandet av verksamhetsanmälan. Säkerhetsteknikcentralen får enligt förslaget ta ut en avgift för att behandla och registrera anmälningar och uppgifter och utfärda certifikat. Närmare

bestämmelser om avgiftsbelagda prestationer och om de avgifter som ska tas ut för dem ska utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet med iakttagande av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

108 d §. Förordningar av statsrådet. I paragrafen föreslår man ett motsvarande be- myndigande som i den gällande bestämmel- sen, att genom förordning av statsrådet utfär- da närmare bestämmelser om följande frågor: behörighetskrav som avses i 108 a § 2 mom. och 108 b §, innehållet i en anmälan som av- ses i 108 c § 1 och 2 mom. och anmälnings- förfarandet, anläggningar och redskap som behövs inom den installations-, underhålls- och serviceverksamhet som gäller anlägg- ningar och system innehållande ämnen som avses i 108 a § och inom avfallshanteringen i fråga om sådana ämnen samt tillsynen i fråga om anläggningar och underhåll. Det föreslås att den gällande behörighetsförordningen ska ändras så att den i överensstämmelse med kraven i F-gasförordningen gäller behörig- hetskraven för personal och företag, skyldig- heten att kontrollera utrustning och utform- ningen av anmälan till säkerhetsteknikcentra- len. De bestämmelser som nu är i kraft före- slås också i fortsättningen gälla även perso- ner och verksamhetsutövare som hanterar ämnen som bryter ned ozonskiktet. Med tan- ke på lagstiftningens tydlighet föreslås det att behörighetsförordningen ska ändras helt och hållet.

108 e §. Myndighetsregister. I paragrafen föreslås det bestämmelser om säkerhets- teknikcentralens skyldighet att föra register över verksamhetsutövare som gjort anmälan, över ansvariga och över certifikat. Säkerhets- teknikcentralen ska kunna avföra en person eller verksamhetsutövare ur registret om verksamhetsutövaren begär det, om verk- samhetsutövarens affärsrörelse upphör eller om certifikatet har återkallats med stöd av 108 c § 3 mom. Vid registerföringen ska per- sonuppgiftslagen (523/1999) iakttas. Uppgif- ter ur registret ska få lämnas ut till allmänhe- ten med iakttagande av lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

108 f §. Ömsesidigt erkännande av behö- righet. I paragrafen föreslås bestäm- melser om ömsesidigt erkännande av personers och

verksamhetsutövares behörighet i enlighet med kraven i artikel 5.2 i F-gasförordningen på så sätt att behörigheten för en person eller verksamhetsutövare också kan visas genom ett certifikat som utfärdats i en stat inom Eu- ropeiska ekonomiska samarbetsområdet, om de krav som utfärdandet av certifikatet grun- dar sig på motsvarar vad som föreskrivs i F- gasförordningen eller med stöd av den. Efter- som samma behörighetskrav föreslås gälla också för personer och verksamhetsutövare som hanterar ämnen som bryter ned ozon- skiktet, ska bestämmelsen tillämpas också på dem.

116 §. Straffbestämmelser. I paragrafen fö- reskrivs om överträdelse av miljö- skyddsbestämmelserna. Enligt artikel 13 i F- gasförordningen och artikel 20 i EPRT- förordningen ska medlemsstaterna fastställa regler om de sanktioner som ska gälla vid överträdelser av bestämmelserna i för- ordningarna. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Därför fö- reslås det en sådan komplettering av 2 mom. 3 punkten att det blir straffbart att försumma skyldigheterna enligt F-gas-förordningen och verksamhetsutövares skyldigheter enligt EPRT-förordningen. De gärningar som fö- reslås bli straffbara kan jämföras med för- summelse av anmälningsskyldighet och över- trädelse av en myndighetsföreskrift, som se- dan tidigare är straffbara gärningar enligt andra punkter i miljöskyddslagens straffbe- stämmelser.

Bestämmelsen i 48 kap. 1 § i strafflagen har redan tidigare ändrats så att vissa gär- ningar som strider mot F-gasförordningen är straffbara enligt 1 mom. 2 och 3 punkten i lagen. Denna ändring av strafflagen (748/2007) trädde i kraft den 12 juli 2007.

I bestämmelsen i strafflagen förutsätts det att gärningen har de miljökonsekvenser som nämns i rekvisitet, vilket inte förutsätts i den straffbestämmelse som nu föreslås i miljö- skyddslagen. I strafflagen har gärningar som strider mot F-gasförordningen samma ställ- ning i fråga om straffbarhet som andra gär- ningar som strider mot kemikalielagens (744/1989), miljöskyddslagens eller EG- förordningarnas bestämmelser om skadliga ämnen. De gärningar som nämns i strafflagen kan vara straffbara också om de har begåtts

som miljöskyddsförseelser av oaktsamhet, eftersom den straffbestämmelse som föreslås i miljöskyddslagen omfattar alla gärningar som strider mot F-gasförordningen. För ozonförordningens del motsvarar regleringen bestämmelserna i strafflagen och miljöskyddslagen.

Att en gärning strider mot skyldigheterna enligt F-gasförordningen innebär att behörighetskraven inte uppfylls, att anmälan till säkerhetsteknikcentralen försummas, att ingen rapport lämnas om mängden producerade, importerade eller exporterade F-gaser som överstiger ett ton, att de register över kontrollen av utrustningen som F-gasförordningen förutsätter eller utlämnandet av uppgifter ur dem försummas eller att sådana kylprodukter och kylanläggningar, luftkonditioneringsprodukter och luft-konditioneringsanläggningar, värmepumpar, brandskyddssystem, brandsläckare och brytare som innehåller F-gaser eller behållare för F-gaser inte blir märkta på det sätt som F-gasförordningen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den förutsätter.

När det gäller EPRTR-förordningen avgränsas straffbarheten i straffbestämmelserna till att gälla enbart försummelse av de förpliktelser som verksamhetsutövarna har enligt förordningen. Bestämmelser om dessa förpliktelser finns i EPRTR-förordningen i artiklarna 5 och 6 som gäller verksamhetsutövarnas rapportering och i artikel 9.1 som gäller kvalitetssäkring och kvalitetsbedömning. Straffbestämmelserna föreslås innehålla en hänvisning till dessa artiklar.

Enligt de föreslagna straffbestämmelserna ska det vara straffbart att handla i strid med 108 a § 1—3 mom., 108 b § eller 108 c § 1 och 2 mom. eller i strid med en förordning som utfärdats med stöd av 108 d § 1—3 punkten. I 108 a § 1—3 mom. föreslås bestämmelser om bevis på personalens behörighet, i 108 b § om en ansvarig för verksamheten och om anläggningar, i 108 c § 1 och 2 mom. om personers och verksamhetsutövaras anmälan till säkerhetsteknikcentralen för övervakningen och för verifieringen av behörigheten och i 108 d § 1—3 punkten om de närmare bestämmelser som genom förordning av statsrådet kan utfärdas om utbild-

nings- och behörighetskrav för personer och verksamhetsutövare, om innehållet i anmälan till säkerhetsteknikcentralen och om anmälningsförfarandet samt om anläggningar och redskap som behövs inom den installations-, underhålls- och serviceverksamhet som gäller anläggningar och system innehållande ämnen som avses i 108 a § och inom avfalls- hanteringen i fråga om sådana ämnen.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Organisatoriska konsekvenser

Enligt förslaget får Finlands miljöcentral till uppgift att vara behörig myndighet enligt F-gasförordningen, vilket omfattar insamling av information om mängden F-gaser som tillverkats, importerats och exporterats. Finlands miljöcentral har liknande uppgifter i anslutning till verkställigheten av ozonförordningen, internationell avfalls-transport enligt avfallslagen och tillsyn enligt kemikalielagen. Finlands miljöcentral har tillräcklig sakkunskap för detta, och några tilläggsresurser behövs inte för uppgifterna. Det är meningen att Säkerhetsteknikcentralen ska utfärda certifikat för personer och företag som uppfyller behörighetskraven enligt F-gasförordningen. Säkerhetsteknikcentralen har liknande uppgifter i anslutning till verkställigheten av ozonförordningen. Säkerhetsteknikcentralen har tillräcklig sakkunskap för detta. Tilläggsresurser kommer mest sannolikt att behövas när centralen tar emot anmälningar och verifierar behörigheten för personer och verksamhetsutövare. Eftersom certifikat ska utfärdas för hela den personal som hanterar F-gaser, väntas antalet anmälningar öka från nuvarande ca 2 000 till mellan 5 000 och 10 000. Mängden anmälningar väntas vara som störst 2009—2011, och då blir också behovet av tilläggsresurser som störst. Enligt en preliminär uppskattning motsvarar behovet av tilläggsresurser ett årsverke.

Verksamhetsutövarna ska sända tillsynsmyndigheterna uppgifter om sina utsläpp i samband med den regelbundna, dvs. månatliga eller årliga, rapporteringen i anslutning till tillståndet. I takt med att miljötillstånden förnyas bör de anknyttande programmen för

kontroll av och rapportering om utsläpp kompletteras med uppgifter om sådana utsläpp som man är skyldig att kontrollera enligt EPRT-förordningen men inte enligt EPER-beslutet, som tidigare tillämpades. För de viktigaste branscherna har det utarbetats beskrivningar av hur man väljer ut de föroreningar vars utsläpp ska utredas genom mätning, beräkning eller uppskattning. Under 2007 gjordes de ändringar i datasystemet för miljövarsinformation som behövs för lagringen och behandlingen av uppgifterna.

3.2 Ekonomiska konsekvenser

När behörighetskraven för personalen utvidgas till att även gälla anläggningar som innehåller svavelhexafluorid medför det i viss mån kostnader för verksamhetsutövarna. Anläggningar av detta slag är närmast högspänningsbrytare. De underhålls av specialutbildad personal, så för dessa personer gäller behovet av tilläggsutbildning närmast utbildning i hanteringen av svavelhexafluorid. Detta kan ordnas genom en kurs på några dagar, vilket innebär att det inte förväntas bli några betydande tilläggskostnader för verksamhetsutövarna. Dessutom måste de gällande behörighetskraven i fråga om fluorolkväten och perfluorkarboner ändras så att de uppfyller minimibehörighetskraven enligt F-gasförordningen. Detta medför också vissa kostnader för verksamhetsutövarna. Ungefär hälften av de anställda inom branschen har redan visat att de uppfyller minimibehörighetskraven enligt F-gasförordningen men resten, ca 1 000 personer, föreslås kunna visa sin behörighet genom teoristudier och genom att ge prov på sin kompetens. Utbildningen beräknas kosta ca 2 000 euro per person. De totala kostnaderna uppgår alltså till ca 2 000 000 euro.

Säkerhetsteknikcentralen orsakas merkostnader för anställningen av mer arbetskraft. Enligt en preliminär uppskattning motsvarar detta ett årsverke.

3.3 Konsekvenser för miljön

Kyotoprotokollet förpliktar Finland att under perioden 2008—2012 minska sina totala

utsläpp av de växthusgaser som anges i bilaga A till protokollet till 1990 års nivå.

Finlands utsläpp av F-gaser var 0,89 miljoner ton koldioxidekvivalenter 2005, dvs. något över en procent av Finlands totala mängd växthusgasutsläpp. F-gasernas andel av växthusgasutsläppen är liten, men den ser ut att växa. Jämfört med utsläppen av F-gaser 1990 var utsläppen tiofaldiga 2005. Man har bedömt att utsläppen av F-gaser i Finland kommer att öka till ca 1,2 miljoner ton koldioxidekvivalenter före 2020, om inga begränsningar införs.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid miljöministeriet. Den har varit på remiss hos justitieministeriet, försvarsministeriet, undervisningsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Finlands miljöcentral, utbildningsstyrelsen, Finlands Kommunförbund, säkerhetsteknikcentralen, social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, Finlands näringsliv rf, Finsk Energiindustri rf, Kylfirmornas Förbund i Finland rf, Kylföreningen i Finland rf, Tekniska Handelsförbundet rf, Fingrid Oyj och Fortum Power and Heat Oy. Kommentarererna i utlåtandena har beaktats vid beredningen av förslaget.

5 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt. När det gäller att uppfylla behörighetskraven för personal föreslår man en övergångsperiod till den 4 juli 2009 inom branscherna för släckningsanläggningar och högspänningsbrytare och för dem som tar till vara F-gaser från anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på fluorerade växthusgaser, till den 4 juli 2010 inom branschen för luftkonditionerings-anläggningar i motorfordon och till den 4 juli 2011 inom branschen för kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsanläggningar. Till dess kan personal och verksamhetsutövare verka med stöd av sina nuvarande certifikat. En person som redan delvis uppfyller de nya behörighetskraven föreslås kunna komplettera de de-

lar som saknas på det sätt som man särskilt kommer överens om med den som bedömer behörigheten.

6 Lagstiftningsordning

Vid beredningen av propositionen har man beaktat att behörighetskraven för dem som installerar eller utför underhåll eller service på anläggningar och system som innehåller ämnen som avses i ozonförordningen eller F-gasförordningen och för dem som hanterar dessa ämnen eller sköter avfallshanteringen i fråga om sådana ämnen har samband med näringsfriheten enligt 18 § i grundlagen och med en begränsning av den.

Man har vid beredningen också beaktat att bestämmelser om skydd för personuppgifter enligt 10 § i grundlagen ska utfärdas genom lag. Denna bestämmelse innebär att individens rättsskydd och personliga integritet vid behandling, registrering och användning av personuppgifter ska tryggas genom lag.

Det föreslås att också personuppgiftslagen och offentlighetslagen ska tillämpas på myndighetsregistret över verksamhetsutövare, certifikat och ansvariga.

När behörigheten visas vid prov ordnat av en sakkunnig instans är det fråga om en offentlig förvaltningsuppgift som avses i 124 §

i grundlagen. Ett arrangemang där behörigheten inom vissa branscher visas vid prov ordnat av någon annan än en myndighet kan anses vara ändamålsenligt på det sätt som avses i 124 § i grundlagen. Det handlar om särskilda anläggningar som används inom specialområden och om gaser och ämnen som används i dessa anläggningar. Kraven för hantering av dem förutsätter likaså särskild yrkesskicklighet och kunskap. Enligt grundlagsutskottets utlåtandep Praxis förutsätter skötseln av en offentlig förvaltningsuppgift att personerna i sina uppgifter handlar under tjänsteansvar (t.ex. GrUU 18/2007 rd, s. 6, GrUU 20/2006 rd, s. 2 och GrUU 33/2004 rd, s. 7). Detta har beaktats i 108 a § 3 mom. Den examenskommission som avses i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning handlar under tjänsteansvar med stöd av lagen i fråga.

Det föreslås att ändring i förvaltningsdomstolens beslut ska få sökas hos högsta förvaltningsdomstolen bara om denna beviljar besvärstillstånd. Med tanke på ärendets innebörd och betydelse och det faktum att det inte är fråga om ett besvärsförbud, kan detta ses som en ringa avvikelse från besvärsrätens ställning som huvudregel.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om ändring av miljöskyddslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) 15 § 2 mom., 20 § 3 mom., 22 § 2 mom., 87 § 3 mom., 97 a § 1 mom., 108 a § och 116 § 2 mom. 3 punkten,

av dem 20 § 3 mom. och 108 a § sådana de lyder i lag 586/2001, 22 § 2 mom. och 87 § 3 mom. sådana de lyder i lag 814/2005, 97 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 252/2005 och 116 § 2 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 137/2006, samt

fogas till 97 a §, sådan den lyder i lag 252/2005, nya 3—5 mom. och till lagen nya 108 b—108 f §, varvid den nuvarande 108 b § blir 108 g §, som följer:

15 §

Ämnen, preparat och produkter

Bestämmelser om begränsningar och förbud som gäller kemikalier ingår dessutom i kemikalielagen (744/1989). Bestämmelser om produktsäkerhet finns i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004).

20 §

Statliga myndigheter

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser.

22 §

Tillsynsmyndigheter

Hälsoskyddsmyndigheterna och de tillsynsmyndigheter som avses i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet övervakar iakttagandet av de förordningar av statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2 punkten och 108 d §. Även arbetarskyddsmyndigheterna övervakar iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2 punkten och myndigheterna för livsmedelstillsyn iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 108 d §. Finlands miljöcentral övervakar iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 15 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel.

87 §

Beslut om förbud eller åläggande som gäller ämnen, preparat, produkter, anläggningar och maskiner

Finlands miljöcentral beslutar om förbud eller åläggande enligt 1 och 2 mom. när överträdelsen gäller iakttagande av en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 15 §

och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel samt iakttagande av ett beslut om undantagslov enligt 17 a §. Finlands miljöcentral beslutar även om förbud eller åläggande när överträdelsen gäller iakttagande av Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet, Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser, en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 15 § för att skydda ozonskiktet och en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 108 d § samt i övrigt uppfyllande av förpliktelseerna enligt 108 a § 1—3 mom., 108 b § och 108 c § 1 och 2 mom. Förbud mot användning av en enskild anläggning som strider mot bestämmelserna meddelas eller åläggande att fullgöra underhållsskyldighet ges dock av en tillsynsmyndighet som avses i 22 § 1 mom.

97 a §

Sökande av ändring i vissa fall

Besvär över myndighetsbeslut om typgodkännande samt över Säkerhetsteknikcentralens beslut med stöd av 108 c § att utfärda eller återkalla ett certifikat anförs i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

En studerande som är missnöjd med bedömningen av behörighet som har visats i enlighet med 108 a § i en fristående examen kan söka ändring i bedömningen så som anges i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998).

En studerande som är missnöjd med bedömningen av behörighet som har visats i enlighet med 108 a § i en yrkesinriktad grundexamen som baserar sig på en läroplan kan söka ändring i bedömningen så som anges i lagen om yrkesutbildning (630/1998).

I ett sådant beslut om utfärdande av betyg som en av Säkerhetsteknikcentralen eller Finlands miljöcentral godkänd sakkunnig instans har fattat med stöd av 108 a § får den vars behörighet bedöms inom 14 dagar från delfåendet skriftligen söka rättelse hos den som fattat beslutet. Anvisning om rättelseyrkande ska fogas till beslutet. I ett beslut genom vilket ett rättelseyrkande har avslagits

får ändring sökas hos förvaltningsdomstolen så som anges i förvaltningsprocesslagen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

108 a §

Bevis på behörighet för dem som hanterar ämnen som bryter ned ozonskiktet samt vissa fluorerade växthusgaser

En person eller verksamhetsutövare som hanterar ämnen som avses i Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet och Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser, eller som installerar eller utför underhåll eller service på anläggningar eller system som innehåller sådana ämnen, eller som sköter avfallshanteringen för sådana anläggningar eller system ska ha tillräcklig behörighet att förebygga utsläpp av de ämnen som används i anläggningen eller systemet.

En person som avses i 1 mom. ska visa sin behörighet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser eller i enlighet med krav som utfärdats med stöd av dem. Den som arbetar inom branschen för kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsanläggningar ska visa sin behörighet i en fristående examen så som anges i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning samt i en yrkesinriktad grundexamen som baserar sig på en läroplan, så som anges i lagen om yrkesutbildning. Vid fristående examina ska en examenskommission och vid yrkesinriktade grundexamina som baserar sig på en läroplan utbildningsanordnaren utfärda ett betyg för den som visat sin behörighet. Den som arbetar inom branschen för släckanläggningar eller högspänningsbrytare eller luftkonditioneringsanläggningar i motorfordon ska visa sin behörighet vid prov ordnat av en sådan instans med tillräcklig sakkunskap som Säkerhetsteknikcentralen har godkänt. Den som tar till vara fluorerade växthusgaser från anlägg-

ningar som innehåller lösningsmedel baserade på dessa gaser ska visa sin behörighet vid prov ordnat av en sådan instans med tillräcklig sakkunskap som Finlands miljöcentral har godkänt. Som instanser med tillräcklig sakkunskap räknas läroanstalter inom dessa branscher eller företag som har hand om certifieringen av personer eller importörer av anläggningar eller utrustning. Den som har visat sin behörighet genom ett godkänt prov ska få ett betyg.

På personalen vid en sakkunnig instans enligt 2 mom. tillämpas då den handlar offentliga förvaltningsuppgifter som avses i denna lag bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar och personalen ska iakttä lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet, förvaltningslagen och språklagen. Bestämmelser om skadeståndsansvaret finns i skadeståndslagen (412/1974).

Säkerhetsteknikcentralen och Finlands miljöcentral kan återkalla sitt godkännande att ordna prov för bedömning av personers behörighet, om den som ordnar proven inte längre är verksam inom branschen eller av någon annan orsak inte längre uppfyller villkoren för ett godkännande.

108 b §

Ansvarig för verksamheten samt anläggningar

En verksamhetsutövare som avses i 108 a § 1 mom., dock inte en verksamhetsutövare inom branschen för högspänningsbrytare eller en verksamhetsutövare som tar till vara fluorerade växthusgaser från anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på dessa gaser, ska utse en ansvarig med anställning i huvudsak hos verksamhetsutövaren i fråga och inneha den behörighet som avses i 108 a § 1 mom. Verksamhetsutövaren ska dessutom ha sådana anläggningar och redskap som förutsätts för tillbörlig underhållsverksamhet.

108 c §

Anmälan för verifiering av behörigheten och verifiering av behörigheten

En person ska göra en anmälan till Säkerhetsteknikcentralen för verifiering av sin behörighet. Av anmälan ska det framgå nödvändiga person- och kontaktuppgifter och bevis på att behörighetsvillkoren uppfylls i enlighet med 108 a § 2 mom. Säkerhetsteknikcentralen ska utfärda ett certifikat för den som uppfyller behörighetsvillkoren.

En verksamhetsutövare ska för övervakningen och för den verifiering av behörigheten som förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller i Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser eller i ett beslut som fattats med stöd av dem göra en anmälan till Säkerhetsteknikcentralen om vilken behörighet personalen har samt om verksamhetens karaktär och om arbetsredskapen. Säkerhetsteknikcentralen ska utfärda ett certifikat för verksamhetsutövare som uppfyller behörighetsvillkoren. Anmälningsskyldigheten gäller dock inte verksamhetsutövare inom branschen för högspänningsbrytare eller verksamhetsutövare som tar till vara fluorerade växthusgaser från anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på dessa gaser.

Säkerhetsteknikcentralen kan besluta att återkalla ett certifikat, om en verksamhetsutövare eller person inte längre uppfyller behörighetsvillkoren. Innan certifikatet återkallas ska Säkerhetsteknikcentralen ge verksamhetsutövaren eller personen möjlighet att avhjälpa bristen i fråga om behörighetsvillkoren, om bristen inte är så väsentlig att den inte kan avhjälpas inom en skälig tid.

Säkerhetsteknikcentralen får ta ut en avgift för att behandla anmälningar och utfärda certifikat i enlighet med 1 och 2 mom. Närmare bestämmelser om avgifterna utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet med iakttagande av lagen om grunderna för avgifter till staten.

108 d §

Förordningar av statsrådet

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om

1) utbildnings- och behörighetsvillkor för personer och verksamhetsutövare som avses i 108 a § 2 mom. och 108 b §,

2) innehållet i en anmälan som avses i 108 c § och om anmälningsförfarandet,

3) anläggningar och redskap som behövs inom den installations-, underhålls- och serviceverksamhet som gäller anläggningar och system innehållande ämnen som avses i 108 a § 1 mom. och inom avfallshanteringen i fråga om sådana ämnen,

4) tillsynsmyndigheternas uppgifter vid övervakningen av den installations-, underhålls- och serviceverksamhet och den avfallshantering som gäller de anläggningar och system som avses i 108 a § 1 mom.

108 e §

Myndighetsregister

Säkerhetsteknikcentralen ska för skötseln av de uppgifter den har enligt 108 c § föra register över de verksamhetsutövare som gjort anmälan med stöd av denna lag. Dessutom ska centralen föra register över certifikat som utfärdats med stöd av 108 c § och över de ansvariga.

I registret ska namnet på personen, företaget eller anläggningen och nödvändiga kontaktuppgifter antecknas. Dessutom ska kriterier och specialkompetensområde antecknas i fråga om certifikat. Anteckningen skall avföras ur registret om den registrerade personen eller verksamhetsutövaren begär det, om verksamhetsutövarens affärsrörelse upphör eller om certifikatet har återkallats.

I fråga om sekretess för och utlämnande av uppgifter ur registret tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i fråga om annan behandling av personuppgifter personuppgiftslagen. Uppgifter ur registret får lämnas ut som kopia och över ett allmänt datornät utan hinder av 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

108 f §

Visande av behörighet genom certifikat som utfärdats i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Behörigheten för en person eller verksamhetsutövare som avses i 108 a § kan också visas genom ett certifikat som utfärdats i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om de krav som utfärdandet av certifikatet grundar sig på motsvarar vad som bestäms i Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller i Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser eller föreskrivs med stöd av dem.

108 g §

Särskilda bestämmelser om långlivade organiska föreningar

Vid behandling av tillstånds- och anmälningsärenden enligt denna lag ska bestämmelserna i artiklarna 6.3 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG iakttas.

Miljötillståndsmyndigheterna enligt denna lag är behöriga myndigheter enligt artikel 7 i den förordning som nämns i 1 mom. I fråga om tillsyn över artikel 7 tillämpas vad som föreskrivs om tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

116 §

Straffbestämmelser

Den som på något annat sätt än vad som avses i 1 mom. uppsåtligen eller av oaktsamhet

3) åsidosätter sin skyldighet som följer av Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser eller

handlar i strid med verksamhetsutövares skyldighet enligt artikel 5, 6 eller 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG, eller handlar i strid med 108 a § 1 mom., 108 b § eller i strid med en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 108 d § 1—3 punkten,

ska, om strängare straff för gärningen inte föreskrivs på något annat ställe i lag, för brott mot miljöskyddslagen dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Den som utför uppgifter som avses i 108 a § 1 mom. inom branschen för släckanläggningar eller branschen för högspänningsbrytare och den som tar till vara fluorerade växthusgaser från anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på dessa gaser ska visa sin behörighet enligt denna lag senast den 4 juli 2009.

Den som utför uppgifter inom branschen för luftkonditioneringsanläggningar i motor-

fordon ska visa sin behörighet enligt denna lag senast den 4 juli 2010.

Den som utför uppgifter inom branschen för kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsanläggningar ska visa sin behörighet enligt denna lag senast den 4 juli 2011.

Den som visat sin behörighet med stöd av den lag som är i kraft före denna lags ikraftträdande har rätt att utföra uppgifter enligt 108 a § 1 mom. till och med de ovan nämnda datumen.

Helsingfors den 12 juni 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Sirkka-Liisa Anttila*

*Bilagor
Parallelltext*

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) 15 § 2 mom., 20 § 3 mom., 22 § 2 mom., 87 § 3 mom., 97 a § 1 mom., 108 a § och 116 § 2 mom. 3 punkten,
av dem 20 § 3 mom. och 108 a § sådana de lyder i lag 586/2001, 22 § 2 mom. och 87 § 3 mom. sådana de lyder i lag 814/2005, 97 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 252/2005 och 116 § 2 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 137/2006, samt
fogas till 97 a §, sådan den lyder i lag 252/2005, nya 3—5 mom. och till lagen nya 108 b—108 f §, varvid den nuvarande 108 b § blir 108 g §, som följer:

Gällande lydelse

15 §

Ämnen, preparat och produkter

Bestämmelser om begränsningar och förbud som gäller kemikalier ingår dessutom i kemikalielagen (744/1989). Om produktsäkerhet föreskrivs i produktsäkerhetslagen (914/1986).

20 §

Statliga myndigheter

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet.

22 §

Tillsynsmyndigheter

Arbetskyddsmyndigheterna, hälso- och skyddsmyndigheterna och de tillsynsmyndig-

Föreslagen lydelse

15 §

Ämnen, preparat och produkter

Bestämmelser om begränsningar och förbud som gäller kemikalier ingår dessutom i kemikalielagen (744/1989). *Bestämmelser om produktsäkerhet finns i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004).*

20 §

Statliga myndigheter

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet *och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser.*

22 §

Tillsynsmyndigheter

Hälsoskyddsmyndigheterna och de tillsynsmyndigheter som avses i lagen om kon-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

heter som avses i produktsäkerhetslagen övervakar iakttagandet av de förordningar av statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2 punkten och 108 a § 3 mom. Finlands miljöcentral övervakar iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 15 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel.

sumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet övervakar iakttagandet av de förordningar av statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2 punkten och 108 d §. Även *arbetarskyddsmyndigheterna* övervakar iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2 punkten och myndigheterna för *livsmedelstillsyn* iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 108 d §. Finlands miljöcentral övervakar iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 15 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel.

87 §

87 §

Beslut om förbud eller åläggande som gäller ämnen, preparat, produkter, anläggningar och maskiner

Beslut om förbud eller åläggande som gäller ämnen, preparat, produkter, anläggningar och maskiner

Finlands miljöcentral beslutar om förbud eller åläggande enligt 1 och 2 mom. när överträdelsen gäller iakttagande av en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 15 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel samt iakttagande av ett beslut om undantagslov enligt 17 a §. Finlands miljöcentral beslutar även om förbud eller åläggande när överträdelsen gäller iakttagande av Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet, en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 15 § för att skydda ozonskiktet och en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 108 a § 3 mom. samt i övrigt uppfyllande av förpliktelserna enligt 108 a §. Förbud mot användning av en enskild anläggning som strider mot bestämmelserna meddelas eller åläggande att fullgöra underhållsskyldighet ges dock av en tillsynsmyndighet som avses i 22 § 1 mom.

Finlands miljöcentral beslutar om förbud eller åläggande enligt 1 och 2 mom. när överträdelsen gäller iakttagande av en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 15 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel samt iakttagande av ett beslut om undantagslov enligt 17 a §. Finlands miljöcentral beslutar även om förbud eller åläggande när överträdelsen gäller iakttagande av Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet, *Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser*, en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 15 § för att skydda ozonskiktet och en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 108 d § samt i övrigt uppfyllande av förpliktelserna enligt 108 a § 1—3 mom., 108 b § och 108 c § 1 och 2 mom. Förbud mot användning av en enskild anläggning som strider mot bestämmelserna meddelas eller åläggande att fullgöra underhållsskyldighet ges dock av en tillsynsmyndighet som avses i 22 § 1 mom.

97 a §

Sökande av ändring i vissa fall

Besvär över myndighetsbeslut om typgodkännande anförs i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

97 a §

Sökande av ändring i vissa fall

Besvär över myndighetsbeslut om typgodkännande *samt över Säkerhetsteknikcentralens beslut med stöd av 108 c § att utfärda eller återkalla ett certifikat* anförs i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

En studerande som är missnöjd med bedömningen av behörighet som har visats i enlighet med 108 a § i en fristående examen kan söka ändring i bedömningen så som anges i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998).

En studerande som är missnöjd med bedömningen av behörighet som har visats i enlighet med 108 a § i en yrkesinriktad grundexamen som baserar sig på en läroplan kan söka ändring i bedömningen så som anges i lagen om yrkesutbildning (630/1998).

I ett sådant beslut om utfärdande av betyg som en av Säkerhetsteknikcentralen eller Finlands miljöcentral godkänd sakkunnig instans har fattat med stöd av 108 a § får den vars behörighet bedöms inom 14 dagar från delfåendet skriftligen söka rättelse hos den som fattat beslutet. Anvisning om rättelseyrkande ska fogas till beslutet. I ett beslut genom vilket ett rättelseyrkande har avslagits får ändring sökas hos förvaltningsdomstolen så som anges i förvaltningsprocesslagen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

108 a §

Särskilda bestämmelser för att förebygga utsläpp av ämnen som bryter ned ozonskiktet

Den som utför underhåll på anläggningar som innehåller kylmedier eller lösningsmedel enligt Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller på släcknings- och brandbekämpnings-

108 a §

Bevis på behörighet för dem som hanterar ämnen som bryter ned ozonskiktet samt vissa fluorerade växthusgaser

En person eller verksamhetsutövare som hanterar ämnen som avses i Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet och Europaparlamentets och rådets förordning om vissa

anläggningar med sådant innehåll, den som hanterar ämnen som används i dem eller den som sköter avfallshantering skall ha tillräcklig behörighet när det gäller att förebygga utsläpp av de ämnen som används i anläggningen.

En verksamhetsutövare som bedriver underhållsverksamhet eller hantering av ämnen skall utse en ansvarig som skall vara i huvudsaklig anställning hos den ifrågavarande verksamhetsutövaren. Verksamhetsutövaren skall dessutom ha sådana anläggningar och redskap som förutsätts för tillbörlig underhållsverksamhet. Verksamhetsutövaren skall för övervakningen göra en anmälan till säkerhetsteknikcentralen om vilken behörighet den ansvarige har samt om verksamhetens karaktär och om arbetsredskapen.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om

1) behörighetskrav för ovan avsedda ansvariga i fråga om utbildning och erfarenhet samt om behörighetskrav för de arbetstagare som utför underhåll,

2) innehållet i den i 2 mom. avsedda anmälan och om anmälningsförfarandet,

3) anläggningar och redskap som behövs inom underhållsverksamheten och avfallshanteringen,

4) övervakningen av de anläggningar och den underhållsverksamhet som avses i denna paragraf.

Vad som bestäms i denna paragraf tillämpas även på underhåll och avfallshantering i fråga om anläggningar som innehåller andra fluorkolväten än sådana som bryter ned ozonskiktet. Genom förordning kan dessutom föreskrivas om skyldighet att ta till vara fluorkolväten.

fluorerade växthusgaser, eller som installerar eller utför underhåll eller service på anläggningar eller system som innehåller sådana ämnen, eller som sköter avfallshanteringen för sådana anläggningar eller system ska ha tillräcklig behörighet att förebygga utsläpp av de ämnen som används i anläggningen eller systemet.

En person som avses i 1 mom. ska visa sin behörighet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser eller i enlighet med krav som utfärdats med stöd av dem. Den som arbetar inom branschen för kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsanläggningar ska visa sin behörighet i en fristående examen så som anges i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning samt i en yrkesinriktad grundexamen som baserar sig på en läroplan, så som anges i lagen om yrkesutbildning. Vid fristående examina ska en examenskommission och vid yrkesinriktade grundexamina som baserar sig på en läroplan utbildningsanordnaren utfärda ett betyg för den som visat sin behörighet. Den som arbetar inom branschen för släck- anläggningar eller högspanningsbrytare eller luftkonditioneringsanläggningar i motorfordon ska visa sin behörighet vid prov ordnat av en sådan instans med tillräcklig sakkunskap räknas läroanstalter som Säkerhetsteknikcentralen har godkänt. Den som tar till vara fluorerade växthusgaser från anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på dessa gaser ska visa sin behörighet vid prov ordnat av en sådan instans med tillräcklig sakkunskap som Finlands miljöcentral har godkänt. Som instanser med tillräcklig sakkunskap räknas läroanstalter inom dessa branscher eller företag som har hand om certifieringen av personer eller importörer av anläggningar eller utrustning. Den som har visat sin behörighet genom ett godkänt prov ska få ett betyg.

På personalen vid en sakkunnig instans enligt 2 mom. tillämpas då den handlar offentliga förvaltningsuppgifter som avses i denna lag bestämmelserna om straffrättslig tjänsteansvar och personalen ska iaktta lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, lagen om elektronisk kommunikation i myndig-

heternas verksamhet, förvaltningslagen och språklagen. Bestämmelser om skadeståndsansvaret finns i skadeståndslagen (412/1974).

Säkerhetsteknikcentralen och Finlands miljöcentral kan återkalla sitt godkännande att ordna prov för bedömning av personers behörighet, om den som ordnar proven inte längre är verksam inom branschen eller av någon annan orsak inte längre uppfyller villkoren för ett godkännande.

108 b §

Särskilda bestämmelser om långlivade organiska föreningar

Vid behandling av tillstånds- och anmälningsärenden enligt denna lag skall bestämmelserna i artiklarna 6.3 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG iakttas.

Miljötillståndsmyndigheterna enligt denna lag är behöriga myndigheter enligt artikel 7 i den förordning som nämns i 1 mom. I fråga om tillsyn över artikel 7 tillämpas vad som föreskrivs om tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

108 b §

Ansvarig för verksamheten samt anläggningar

En verksamhetsutövare som avses i 108 a § 1 mom., dock inte en verksamhetsutövare inom branschen för högspänningsbrytare eller en verksamhetsutövare som tar till vara fluorerade växthusgaser från anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på dessa gaser, ska utse en ansvarig med anställning i huvudsak hos verksamhetsutövaren i fråga och inneha den behörighet som avses i 108 a §v 1 mom.

108 c §

Anmälan för verifiering av behörigheten och verifiering av behörigheten

En person ska göra en anmälan till Säkerhetsteknikcentralen för verifiering av sin behörighet. Av anmälan ska det framgå nödvändiga person- och kontaktuppgifter och bevis på att behörighetsvillkoren uppfylls i enlighet med 108 a § 2 mom. Säkerhetsteknikcentralen ska utfärda ett certifikat för den som uppfyller behörighetsvillkoren.

En verksamhetsutövare ska för övervakningen och för den verifiering av behörigheten som förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller i Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser eller i ett beslut som fattats med stöd av dem göra en anmälan till Säkerhets-

teknikcentralen om vilken behörighet personalen har samt om verksamhetens karaktär och om arbetsredskapen. Säkerhetsteknikcentralen ska utfärda ett certifikat för verksamhetsutövare som uppfyller behörighetsvillkoren. Anmälningsskyldigheten gäller dock inte verksamhetsutövare inom branschen för högspänningsbrytare eller verksamhetsutövare som tar till vara fluorerade växthusgaser från anläggningar som innehåller lösningsmedel baserade på dessa gaser.

Säkerhetsteknikcentralen kan besluta att återkalla ett certifikat, om en verksamhetsutövare eller person inte längre uppfyller behörighetsvillkoren. Innan certifikatet återkallas ska Säkerhetsteknikcentralen ge verksamhetsutövaren eller personen möjlighet att avhjälpa bristen i fråga om behörighetsvillkoren, om bristen inte är så väsentlig att den inte kan avhjälpas inom en skälig tid.

Säkerhetsteknikcentralen får ta ut en avgift för att behandla anmälningar och utfärda certifikat i enlighet med 1 och 2 mom. Närmare bestämmelser om avgifterna utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet med iakttagande av lagen om grunderna för avgifter till staten.

108 d §

Förordningar av statsrådet

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om

1) utbildnings- och behörighetsvillkor för personer och verksamhetsutövare som avses i 108 a § 2 mom. och 108 b §,

2) innehållet i en anmälan som avses i 108 c § och om anmälningsförfarandet,

3) anläggningar och redskap som behövs inom den installations-, underhålls- och serviceverksamhet som gäller anläggningar och system innehållande ämnen som avses i 108 a § 1 mom. och inom avfallshanteringen i fråga om sådana ämnen,

4) tillsynsmyndigheternas uppgifter vid övervakningen av den installations-, underhålls- och serviceverksamhet och den avfallshandling som gäller de anläggningar och system som avses i 108 a § 1 mom.

108 e §

Myndighetsregister

Säkerhetsteknikcentralen ska för skötseln av de uppgifter den har enligt 108 c § föra register över de verksamhetsutövare som gjort anmälan med stöd av denna lag. Dessutom ska centralen föra register över certifikat som utfärdats med stöd av 108 c § och över de ansvariga.

I registret ska namnet på personen, företaget eller anläggningen och nödvändiga kontaktuppgifter antecknas. Dessutom ska kriterier och specialkompetensområde antecknas i fråga om certifikat. Anteckningen skall avförras ur registret om den registrerade personen eller verksamhetsutövaren begär det, om verksamhetsutövarens affärsrörelse upphör eller om certifikatet har återkallats.

I fråga om sekretess för och utlämnande av uppgifter ur registret tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i fråga om annan behandling av personuppgifter personuppgiftslagen. Uppgifter ur registret får lämnas ut som kopia och över ett allmänt datornät utan hinder av 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

108 f §

Visande av behörighet genom certifikat som utfärdats i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Behörigheten för en person eller verksamhetsutövare som avses i 108 a § kan också visas genom ett certifikat som utfärdats i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om de krav som utfärdandet av certifikatet grundar sig på motsvarar vad som bestäms i Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller i Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser eller föreskrivs med stöd av dem.

108 g §

Särskilda bestämmelser om långlivade organiska föreningar

Vid behandling av tillstånds- och anmälningsärenden enligt denna lag ska bestämmelserna i artiklarna 6.3 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG iakttas.

Miljötillståndsmyndigheterna enligt denna lag är behöriga myndigheter enligt artikel 7 i den förordning som nämns i 1 mom. I fråga om tillsyn över artikel 7 tillämpas vad som föreskrivs om tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

116 §

Straffbestämmelser

Den som på något annat sätt än vad som avses i 1 mom. uppsåtligen eller av oaktsamhet

3) åsidosätter sin skyldighet som följer av Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet, eller handlar i strid med 108 a § eller en förordning som utfärdats med stöd av den,

skall, om strängare straff för gärningen inte föreskrivs på något annat ställe i lag, för brott mot miljöskyddslagen dömas till böter.

116 §

Straffbestämmelser

Den som på något annat sätt än vad som avses i 1 mom. uppsåtligen eller av oaktsamhet

3) åsidosätter sin skyldighet som följer av Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller Europaparlamentets och rådets förordning om vissa fluorerade växthusgaser eller handlar i strid med verksamhetsutövares skyldighet enligt artikel 5, 6 eller 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG, eller handlar i strid med 108 a § 1 mom. eller 108 b § eller i strid med en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 108 d § 1—3 punkten,

ska, om strängare straff för gärningen inte föreskrivs på något annat ställe i lag, för brott mot miljöskyddslagen dömas till böter.